

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ministeren glemte at svare mig på et spørgsmål, som jeg synes er meget vigtigt, og det var nemlig, hvordan skatteminister Ole Stavads høringssvar skal fortolkes. Jeg tror, det var i forbindelse med gasloven, hvor han siger, at pristillæg har stor lighed med skatter, og at en bemyndigelse til reelt at fastsætte disse pristillæg derfor vil rejse spørgsmål i forhold til grundlovens § 43. Og pristillæg benytter ministerens sig jo af i udstrakt grad i hele ellovgivningen og i energilovgivningen.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Energiministeren nævnte, at Enhedslisten har en fobi over for biomasse. Nej, det har vi ikke.

Vi siger klart ja til den del af biomassen, som er i overensstemmelse med økologisk tankegang. Hvis man vil økologisk skovdrift, så er det fint med biomasse som følge deraf, men vi siger nej tak til den del af biomassen, der indebærer, at man ødelægger jordens humuslag og ikke vil medvirke til at opbygge det. Det var bare en præcisering, som for os er vigtig.

Og så vil jeg så sige til ministeren: Ministeren taler somme tider om de store årstal i Danmarkshistorien – 1814, andelsbevægelsen, nej tak til a-kraft – men hvem er det, der kan bidrage til, at ministeren på sådanne punkter får et løft, og at Danmark kan være et foregangsland? Er det Venstre, eller er det Enhedslisten?

Jeg tror i virkeligheden, det er Enhedslisten, der ligger lidt tættere på ministeren, men det er jo også svært for ministeren at erkende.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg stillede i min ordførertale et konkret spørgsmål til ministeren, som jeg ikke har fået noget svar på, men jeg vil gerne gentage det, da det er meget interessant at høre:

Hvilken strategi vil ministeren anlægge i forhold til de kommende klimaforhandlinger, som skal finde sted i efteråret? Det er spørgsmålet, om vi stadig væk bare skal sige, at det er USA, der får lov til at blokere for, at verden kan komme videre her, og derfor er det meget afgørende at være kreativ i at lave en strategi og lave alliancepartnere, som kan flytte os ud i en proces, hvor vi kan få vedtaget at få denne protokol til at træde i kraft. Derfor er det meget

afgørende, hvilken strategi Danmark vil lægge for dagen også dér.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Hr. Ebbe Kalnæs gør med rette opmærksom på, at prisen på solenergi afhænger af en lang række forskellige forhold, som gør, at man ikke generelt set kan sige, at fortrængningsprisen altid er astronomisk høj i forhold til CO₂. Alligevel tror jeg, at hr. Kalnæs vil medgive mig, at selv under optimale betingelser er det en dyr måde at fjerne CO₂ på. Vi gør det alligevel, fordi vi mener, at det er vigtigt, at Danmark er med i den udvikling, og på lang sigt kan der være særlige perspektiver i det.

Fru Anni Svanholt spurgte mig om, hvad strategien er inden COP 6, altså inden mødet i Haag om klima, og jeg kan sige til hende, at den strategi håber jeg vi får god tid til at diskutere her i Folketingssalen. Men min egen opfattelse eller indgang til det er, at de europæiske lande gør klogt i at pleje meget tætte kontakter med G77-gruppen, det vil altså sige udviklingslandene, gør meget klogt i at have tætte relationer til de store varmluftslande, Rusland, Ukraine, Kasakhstan osv., og gør klogt i at se, om det er muligt at lave et globalt kompromis, et kompromis, der måske ikke i første omgang tilfredsstiller alle og ikke fører til, at alle kan ratificere det, men hvor alle føler sig ordentligt behandlet, og hvor der er åbenhed i forhold til udviklingslandene, som jeg tror er forudsætningen for, at vi kan nå igennem.

Ingen kan i dag sige, hvordan det amerikanske præsidentvalg vil komme til at påvirke hele den problemstilling. Det eneste, vi kan sige med sikkerhed, er, at det vil komme til at påvirke, og dér tror jeg, at det er meget vigtigt for os i Europa, at vi respekterer, at det er en diskussion, der finder sted i USA, og ikke gør forholdet til USA til det altafgørende, men lægger op til et mere globalt kompromis.

Hr. Peter Hansen-Nord prøvede at forklare mig, at i politik er der noget, man skal lære, og noget, man skal forstå, og at der skulle være en stor forskel på de to ting. Og det vil jeg gerne tænke over, for det tror jeg er dybere tænkt, end jeg måske umiddelbart er i stand til at forstå, men jeg vil godt tage det til mig.

Så stiller hr. Søren Kolstrup et vanskeligt spørgsmål. Hvem føler jeg mig mest i slægt med, Enhedslisten eller partiet Venstre? Er man virkelig efter Folketingets forretningsorden forpligtet til at svare på alle spørgsmål? Kan man